

GENERALINIO ADVOKATO
PHILIPPE LÉGER IŠVADA,
pateikta 2005 m. vasario 17 d.¹

1. 1999 ir 2000 m. Europos Bendrijų Komisija priėmė apsaugos priemones dėl tam tikro cukraus ir kakavos iš užjūrio šalių ir teritorijų (UŠT) importo. Komisija nusprendė, kad ginčijamas importas trukdė organizuoti bendro cukraus sektoriaus rinkas.

2. Dėl šių apsaugos priemonių buvo pateikta keletas ieškinių: pirmiausia bendrovė *Rica Foods (Free Zone) NV* (toliau – *Rica Foods*) pateikė ieškinį Pirmosios instancijos teisme, o Nyderlandų Karalystė – Teisingumo Teisme.

3. Trimis 2002 m. sausio 17 d.² ir 2002 m. lapkričio 14 d.³ sprendimais Pirmosios instancijos teismas atmetė *Rica Foods* pateiktus ieškinius. Dėl dviejų iš šių sprendimų dabar yra pateiktas apeliacinis skundas, kuris bus aptariamas šioje išvadoje.

4. Dėl Nyderlandų Karalystės pateiktų ieškinių reikia pažymėti, kad Teisingumo Teismas sustabdė bylų nagrinėjimą, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimus pirmiau nurodytose bylose. Šie ieškiniai yra aptariami išvadoje, kurią pateikiau bylose *Nyderlandai prieš Komisiją* (C-26/00, C-180/00 ir C-452/00).

I — Teisinis pagrindas

5. Šioms byloms nagrinėti svarbios taisyklės yra bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo taisyklės (A punktas), UŠT asociacijos su Bendrija taisyklės (B punktas) ir šioje byloje ginčijamos apsaugos priemonės (C punktas).

A — Bendras cukraus sektoriaus rinkų organizavimas

6. 1999 m. rugsėjo 13 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2038/1999 dėl bendro cukraus

1 — Originalo kalba: prancūzų.

2 — Sprendimas *Rica Foods prieš Komisiją* (T-47/00, Rink. p. II-113).

3 — Sprendimai *Rica Foods ir kt. prieš Komisiją* (T-94/00, T-110/00 ir T-159/00, Rink. p. II-4677, toliau – sprendimas *Rica Foods II*) ir *Rica Foods ir Free Trade Foods prieš Komisiją* (T-332/00 ir T-350/00, Rink. p. II-4755, toliau – sprendimas *Rica Foods III*).

sektoriaus rinkų organizavimo⁴ buvo kodifikuotas keletą kartų keistas 1981 m. birželio 30 d. Reglamentas (EEB) Nr. 1785/81⁵, kuriuo buvo nustatytas šis bendras organizavimas. Šiuo organizavimu siekiama reguliuoti Bendrijos cukraus rinką, kad būtų padidintas užimtumas ir Bendrijos cukraus gamintojų gyvenimo lygis.

7. Paramą Bendrijos produkcijai, įgyvendinamą nustatant garantines kainas, riboja nacionalinės gamybos kvotos (A ir B kvotos), Tarybos skiriamos kiekvienai valstybei narei, kuri jas paskirsto tarp savo gamintojų. B kvotai priskiriamam cukrui (B cukrus) taikomas didesnis gamybos mokestis, palyginti su A kvotos cukrumi (A cukrus). Cukrus, pagamintas viršijus A ir B kvotas, yra vadinamas „C cukrumi“ ir jis negali būti parduodamas Bendrijoje, išskyrus atvejus, kai kitą sezoną jis priskiriamas A ir B kvotoms.

8. Išskyrus C cukraus eksportą, pagal Reglamento Nr. 2038/1999 18 straipsnį už iš Bendrijos eksportuojamą cukrų yra skiriamos eksporto grąžinamosios išmokos Bendrijos ir pasaulinės rinkos kainų skirtumui padengti.

9. Cukraus, už kurį gali būti skiriama eksporto grąžinamoji išmoka, kiekis ir bendra metinė grąžinamųjų išmokų suma nustatoma pagal Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) susitarimus (toliau — PPO susitarimai), kurių šalis yra Bendrija, kaip nustatyta 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendime 94/800/EB⁶. Vėliausiai skaičiuojant nuo 2000–2001 prekybos metų, cukraus, už kurio eksportą mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis turi būti ne didesnis kaip 1 273 500 tonų, o bendra grąžinamųjų išmokų suma — ne didesnė kaip 499,1 milijono eurų, o tai sudaro atitinkamai 20 % ir 36 % sumažėjimą, palyginti su 1994–1995 prekybos metais.

B — *LIŠT asociacijos su Bendrija režimas*

10. EB 3 straipsnio 1 dalies s punkte yra numatyta, jog viena iš Bendrijos veiklos sričių yra užjūrio šalių ir teritorijų asociacija, kad būtų plečiama prekyba ir kartu skatinama ekonominė bei socialinė plėtra.

11. Pagal EB 299 straipsnio 3 dalį ir EB II priedą Aruba ir Nyderlandų Antilai yra UŠT.

4 — OL L 252, p. 1.

5 — Tarybos reglamentas dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 177, p. 4).

6 — Sprendimas dėl daugišalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994 m.) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, p. 1).

12. Pagal EB 182 straipsnį asociacijos tikslas yra skatinti tų šalių ir teritorijų ekonominę ir socialinę plėtrą bei užmegzti glaudžius jų tarpusavio ekonominius santykius ir su Bendrija kaip visuma. EB 183 straipsnio 1 punkte nustatyta, kad prekybai su užjūrio šalimis ir teritorijomis valstybės narės taiko tą patį režimą, kokį jos pagal Sutartį nustato viena kitai.

13. Vadovaudamasi EB 187 straipsniu, Taryba priėmė nemažai sprendimų, nustatančių užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Bendrija išsamias taisykles ir tvarką. Nagrinėjamos bylos kontekste yra svarbus 1991 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimas 91/482/EB⁷, kuris pagal jo 240 straipsnio 1 dalį yra taikomas dešimt metų, skaičiuojant nuo 1990 m. kovo 1 dienos.

14. Įvairios šio sprendimo nuostatos iš dalies buvo pakeistos 1997 m. lapkričio 24 d. Tarybos sprendimu 97/803/EB, iš dalies keičiančiu Sprendimą 91/482⁸. Be to, 2000 m. vasario 25 d. Taryba šio sprendimo galiojimą pratęsė iki 2001 m. vasario 28 dienos⁹.

7 — Sprendimas dėl užjūrio šalių ir teritorijų asociacijos su Europos ekonomine bendrija (OL L 263, p. 1).

8 — OL L 329, p. 50 (toliau, kai minimas kartu su Sprendimu 91/482, — sprendimas dėl UŠT).

9 — Žr. Sprendimą 2000/169/EB (OL L 55, p. 67).

15. Pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį UŠT kilmės prekės į Bendriją įvežamos be importo muito. Šio sprendimo 102 straipsnyje taip pat nustatyta, kad „nepažeisdama 108b (straipsnio) Bendrija UŠT kilmės produktų importui netaiko jokių kiekybinių apribojimų ar lygiavercio poveikio priemonių“.

16. Sprendimo dėl UŠT 108 straipsnio 1 dalies pirmoje įtraukoje daroma nuoroda į jo II priedą (toliau – II priedas), kuriame pateikiamas sąvokos „produktų kilmė“ apibrėžimas. Pagal šio priedo 1 straipsnį produkto kilmės šalimi yra laikoma UŠT, Bendrija arba Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno šalys (toliau – AKR valstybės), jei jis ten buvo visas gautas arba pakankamai perdirbtas.

17. II priedo 3 straipsnio 3 dalyje pateikiamas apdirbimų arba apdorojimų, kurie yra laikomi nepakankamais, kad produktui iš UŠT būtų suteiktas produkto kilmės statusas, sąrašas.

18. Tačiau II priedo 6 straipsnio 2 dalyje yra nustatyta: „jei produktai, gauti vien tik Bendrijoje arba AKR valstybėse, buvo ap-

dirbti arba perdirbti UŠT, jie laikomi gautais tik UŠT“. Tai yra vadinamosios „EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos“ taisyklės.

„(šio sprendimo) taikymas labai sutrikdo Bendrijos arba vienos ar kelių valstybių narių ekonomikos sektorių arba sukelia pavojų jų išorės finansų stabilumui“. Antra, jei „kyla sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos ar Bendrijos regiono sektoriuje“.

19. Pagal II priedo 6 straipsnio 4 dalį šios EB-UŠT ir AKR-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės yra taikomos „bet kuriam UŠT atliktam apdirbimui ar perdirbimui, įskaitant 3 straipsnio 3 dalyje nurodytas operacijas“.

20. Vis dėlto Sprendimu 97/803 šių kilmės kumuliacijos taisyklių taikymas buvo apribotas į Sprendimą 91/482 įtraukus 108b straipsnį. Šio straipsnio 1 dalyje yra nustatyta, kad „II priedo 6 straipsnyje nurodyta AKR-UŠT kilmės kumuliacija pripažįstama neviršijant 3 000 tonų cukraus metinio kiekio“. Tačiau Sprendimas 97/803 EB-UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės taikymo neapribojo.

22. Tačiau abiem atvejais pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalį Komisija turi pasirinkti „tokias priemones, kurios mažiau sutrikdytų asociacijos ir Bendrijos funkcionavimą“. Be to, „šios priemonės neturi siekti daugiau nei griežtai būtina iškilusiems sunkumams įveikti“.

C — *Ginčijamos apsaugos priemonės*

21. Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalis suteikia teisę Komisijai „būtinų apsaugos priemonių“ imtis dviem atvejais. Pirma, jei

23. 1999 m. lapkričio 15 d. Komisija, remdamasi sprendimo dėl UŠT 109 straipsniu, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2423/1999, nustatantį apsaugos priemones cukraus (KN kodas 1701) ir cukraus bei kakavos mišinių (KN kodai 1806 10 30 ir 1806 10 90), kurių kilmės šalis yra UŠT, atžvilgiu¹⁰. Šiuo reglamentu, kuris buvo taikomas iki 2000 m. vasario 29 d., Komisija nustatė, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importui turi būti taikoma tam tikra mažiausia kaina, o UŠT kilmės cukraus ir

¹⁰ — OL L 294, p. 11.

kakavos mišinių (toliau – mišiniai) importui – Bendrijos priežiūros procedūra, numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93¹¹, iš dalies pakeisto 1997 m. liepos 23 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1427/97¹², 308d straipsnyje.

importas. 1996 m. šis importas iš viso nebuvo vykdomas, o 1999 m. jis siekė daugiau kaip 48 000 tonų <...>

<...>

24. 2000 m. vasario 29 d. Komisija taip pat sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio pagrindu priėmė Reglamentą (EB) Nr. 465/2000, nustatantį apsaugos priemones EB ir užjūrio šalių ir teritorijų kilmės kumuliacijos cukraus sektoriaus produktų importui iš užjūrio šalių ir teritorijų¹³.

25. Šio dokumento preambulėje yra nustatyta:

„1. Komisija konstatavo, kad nuo 1997 m. labai didėja cukraus (KN 1701) ir mišinių <...> (KN 1806 10 30 ir 1806 10 90) iš (UŠT), ypač kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija,

4. Pastaraisiais metais Bendrijos cukraus rinka susidūrė su netikėtais sunkumais. Ši rinka yra perteklinė. Suvartojamo cukraus kiekis yra pastovus, t. y. maždaug 12,7 milijono tonų. Cukraus yra pagaminama 16,7–17,8 milijono tonų. Taigi bet kokią cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduotas šioje rinkoje, eksportas; pagal nustatytas kvotas iš Bendrijos biudžeto už šį cukrų yra mokamos grąžinamosios išmokos (šiuo metu apie 520 eurų už toną). Tačiau pagal susitarimą dėl žemės ūkio, kuris buvo sudarytas remiantis Urugvajaus raundo rezultatais, eksporto, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas nuo 1 555 600 tonų 1995–1996 prekybos metais iki 1 273 500 tonų 2000–2001 prekybos metais.

5. Dėl šių sunkumų bendras cukraus rinkos organizavimas gali būti smarkiai

11 — 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1).

12 — OL L 196, p. 31. Taikant 308d straipsnyje nustatytą procedūrą reikalaujama, kad valstybės narės pateiktų „Komisijai kartą per mėnesį arba dažniau <...> ataskaitas apie išleistų į laisvą apyvartą produktų, kuriems buvo taikomas preferencinis muitų tarifų režimas, kiekius per paskutinius mėnesius“.

13 — OL L 56, p. 39.

sutrikdytas. Remiantis šiuo metu žinoma patikimiausiais skaičiavimais, 2000–2001 prekybos metais, kurie prasideda 2000 m. liepos 1 d., yra planuojama maždaug 500 000 tonų sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas <...>. Dėl kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo, reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuotų pajamų.“ (Neoficialus vertimas)

26. Todėl Komisija nusprendė apriboti sprendimo dėl UŠT II priedo 6 straipsnyje numatytą EB-UŠT kilmės kumuliaciją iki 3 340 tonų cukraus (cukraus ir mišinių).

27. Pagal jo 3 straipsnį Reglamentas Nr. 465/2000 buvo taikomas nuo 2000 m. kovo 1 d. iki rugsėjo 30 dienos.

28. 2000 m. rugsėjo 29 d. Komisija, vėl remdamasi sprendimo dėl UŠT 109 straipsnių, priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2081/2000, pratęsiantį apsaugos priemonių EB ir užjūrio šalių ir teritorijų kilmės kumuliacijos cukraus

sektorius produktų importui iš užjūrio šalių ir teritorijų taikymą¹⁴.

29. Šio dokumento preambulėje yra nustatyta:

„1. Komisija konstatavo, kad nuo 1997 iki 1999 m. stipriai padidėjo cukraus (KN 1701) ir mišinių <...> (KN 1806 10 30 ir 1806 10 90) iš (UŠT) importas. 1996 m. šis importas iš viso nebuvo vykdomas, o 1999 m. jis siekė 53 000 tonų <...>

<...>

4. Pastaraisiais metais Bendrijos cukraus rinka susidūrė su netikėtais sunkumais. Ši rinka yra perteklinė. Suvartojamo cukraus kiekis yra pastovus, t. y. maždaug 12,8 milijono tonų per metus. Pagal kvotas cukraus yra pagaminama apie 14,3 milijono tonų per metus. Taigi bet kokį cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio, kuris negali būti parduotas šioje rinkoje, eksportas; pagal nustatytas kvo-

¹⁴ — OL L 246, p. 64.

tas iš Bendrijos biudžeto už šį cukrų yra mokamos gražinamosios išmokos (šiuo metu apie 520 eurų už toną). Tačiau pagal susitarimą dėl žemės ūkio, kuris buvo sudarytas remiantis Urugvajaus raundo rezultatais, eksporto, už kurį mokamos gražinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas nuo 1 555 600 tonų 1995–1996 m. prekybos metais iki 1 273 500 tonų 2000–2001 m. prekybos metais.

30. Todėl Komisija apribojo EB-UŠT kilmės kumuliaciją iki 4 848 tonų cukraus (produktų, kurių tarifiniai kodai yra KN 1701, 1806 10 30 ir 1806 10 90).

31. Pagal jo 3 straipsnį Reglamentas Nr. 2081/2000 buvo taikomas nuo 2000 m. spalio 1 d. iki 2001 m. vasario 28 dienos.

5. Dėl šių sunkumų bendras cukraus rinkos organizavimas gali būti smarkiai sutrikdytas. 2000-2001 prekybos metais Komisija nusprendė maždaug 500 000 tonų sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas <...>. Dėl kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuotų pajamų.

II — Ieškiniai Pirmosios instancijos teisme ir skundžiami sprendimai

32. 2000 m. kelios UŠT (Aruboje ir Nyderlandų Antiluose) įsteigtos įmonės pateikė ieškinius Pirmosios instancijos teisme.

6. Todėl vis dar yra sunkumų, dėl kurių gali pablogėti veikla viename iš Bendrijos sektorių <...>“ (Neoficialus vertimas)

33. Kiekviena iš šių įmonių prašė panaikinti Reglamentus Nr. 465/2000 ir Nr. 2081/2000 (toliau – ginčijami reglamentai) ir nurodyti Bendrijai atlyginti žalą, kurią jos teigė patyrusios dėl šių priemonių priėmimo.

34. Savo sprendimais *Rica Foods II* ir *Rica Foods III*¹⁵ Pirmosios instancijos teismas atmetė šiuos prašymus ir nurodė ieškovėms padengti bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas.

IV — Dėl apeliacinių skundų

38. Nors apeliaciniai skundai yra gana painūs, galima laikyti, kad savo reikalavimams parenti *Rica Foods* nurodo šešis pagrindus:

III — Procesas Teisingumo Teisme ir reikalavimai apeliaciniame skunde

35. 2003 m. sausio 29 d. pareiškimais (bylos C-40/03 P ir C-41/03 P) *Rica Foods* Teisingumo Teismo kanceliarijai pateikė apeliacinį skundą dėl šių sprendimų.

— sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimą,

36. *Rica Foods* prašo panaikinti skundžiamus sprendimus ir priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas. Be to, ji prašo Teisingumo Teismo išnagrinti ginčus ir patenkinti prašymus dėl panaikinimo ir žalos atlyginimo, kuriuos ji pateikė pirmojoje instancijoje.

— ginčijamo importo pasekmių vertinimo klaidas,

37. Abiejose bylose Komisija (atsakovė) ir Ispanijos Karalystė (pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis) prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančės bylinėjimosi šioje instancijoje išlaidas. Prancūzijos Respublika (taip pat pirmojoje instancijoje įstojusi į bylą šalis) tokius pat prašymus pateikia byloje C-41/03 P.

— ginčijamų reglamentų iškreipimą,

— sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies aiškinimo klaidas,

15 — Taip pat vadinami „skundžiamais sprendimais“.

— sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimą ir

— UŠT preferencinio statuso pažeidimą.

mas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar ją įgyvendinant nepadaryta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų“.

39. Prieš nagrinėjant šiuos skirtingus apeliacinių skundų pagrindus reikia pažymėti, kad sprendimo *Rica Foods II* motyvai yra beveik identiški sprendimo *Rica Foods III* motyvams ir kad, be to, apeliante pateikia tokius pačius kaltinimus abiejų sprendimų atžvilgiu. Todėl vien patogumo sumetimais toliau savo išva-doje remsiuosi pirmuoju sprendimu ir dėl jo pateiktu apeliaciniu skundu, kiekvieną kartą neprimindamas, kad mano argumentai tai-kytini ir antrajai bylai.

A — *Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies pažeidimu*

40. Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu yra ginčijamas sprendimo *Rica Foods II* 86 punktas.

41. Šiame punkte Pirmosios instancijos teis-mas nusprendė, kad „Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį“. Be to, jis pažymėjo, kad „esant tokiai diskrecijai, Bendrijos teis-

42. *Rica Foods* teigia, kad Pirmosios instan-cijos teismas, pripažindamas tokią Komisijos diskreciją, pažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį. Ji mano, kad ši nuostata yra sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalyje nustatyto principo, draudžiančio nustatyti muitus UŠT kilmės produktams, išimtis ir, kaip kiekviena išimtis, turėjo būti aiškinama siaurai. Taigi, jos nuomone, Pirmosios instancijos teismas negalėjo pripažinti dide-lės Komisijos diskrecijos šioje srityje.

43. Reikia pabrėžti, kad Pirmosios instanci-jos teismas, pripažindamas tokią Komisijos diskreciją, tiesiog taikė nusistovėjusią Teisin-gumo Teismo praktiką. Iš tiesų Teisingumo Teismas pripažįsta, kad Bendrijos institucijos turi didelę diskreciją taikydamos sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį ir kad esant tokiai diskrecijai teismas turi patikrinti tik tai, ar buvo laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas ginči-jamas pasirinkimas, atitinka tikrovę, ar nėra

akivaizdžios vertinimo klaidos ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais¹⁶.

prastai institucijos turi derinti skirtingus interesus ir taip pasirinkti politinius sprendimus, priklausančius jų kompetencijai¹⁷. Tai gi ši „politinio“ pobūdžio diskrecija yra politiniai sprendimai, kuriuos Bendrijos nuostata paveda institucijai¹⁸.

44. Priešingai nei teigia *Rica Foods*, tokios Bendrijos institucijos diskrecijos pripažinimas nėra susijęs su tuo, ar aptariama nuostata yra išimtinio pobūdžio.

45. Iš tiesų, atsižvelgdamas į teismo praktiką, manyčiau, kad galima skirti dvi diskrecijos kategorijas. Pirmoji kategorija yra tai, ką galėtume vadinti politinio pobūdžio diskrecija. Paprastai pripažįstama, kad institucijos turi šią diskreciją, kai veikia kaip politinės valdžios institucijos ir pirmiausia kai priima teisės aktus tam tikroje srityje ar nustato Bendrijos politikos kryptis. Šiuo atveju diskrecijos pripažinimą pateisina tai, kad pa-

46. Antroji kategorija apima tai, ką galima vadinti „techninio“ pobūdžio diskrecija. Paprastai pripažįstama, kad institucijos turi šią diskreciją, kai veikia kaip „administracinės“ valdžios institucijos ir pirmiausia kai priima individualius sprendimus konkurencijos ar valstybės pagalbos srityje arba imasi konkrečių antidempingo apsaugos priemonių. Šiuo atveju institucijoms pripažįstama diskreciją pateisina situacijų, kurias jos turi išnagrinėti, ir įvertinimų, kuriuos jos turi atlikti, techninis, ekonominis ir teisinis sudėtingumas¹⁹.

16 — Žr. vieną iš naujausių pavyzdžių – 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimą *Italija ir SIM 2 Multimedia prieš Komisiją* (C-328/99 ir C-399/00, Rink. p. I-4035, 39 punktą). Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio taikymo srityje Teisingumo Teismas paprastai vartoja kitokią formulotę. Jis pažymi, kad „esant tokiai diskrecijai, Bendrijos teismas turėtų apsiriboti patikrinimu, ar įgyvendinant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdi klaida, ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais ir ar Bendrijos institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų“ (žr. 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimų *Nyderlandai prieš Tarybą*, C-110/97, Rink. p. I-8763, 62 punktą ir C-301/97, Rink. p. I-8853, 74 punktą). Taip pat žr. 1999 m. vasario 11 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills ir kt. prieš Komisiją*, C-390/95 P, Rink. p. I-769, 48 punktą). Tačiau man atrodo, kad ši formulotė yra nepakankamai tiksli, palyginti su šios išvados 43 punkte pateikta formulote, nes joje nepamintas tam tikrų elementų, pavyzdžiui, faktų tikslumo ar nustatytos tvarkos ir motyvavimo taisyklių laikymosi patikrinimas. Be to, nematyti aiškiau skirtumo tarp „akivaizdžios klaidos“ ir to atvejo, kai institucija „akivaizdžiai viršija savo diskrecijos ribas“.

17 — Žr., pavyzdžiui, 1994 m. spalio 5 d. Sprendimą *Vokietija prieš Tarybą* (C-280/93, Rink. p. I-4973, 90 ir 91 punktai); 1995 m. spalio 17 d. Sprendimą *Fishermen's Organisations ir kt. (C-44/94, Rink. p. I-3115, 37 punktą)*; 1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimą *Juangtinė Karalystė prieš Tarybą* (C-150/94, Rink. p. I-7235, 87 punktą); 2000 m. vasario 8 d. Sprendimą *Emesa Sugar (C-17/98, Rink. p. I-675, 53 punktą)* ir minėtus sprendimus *Nyderlandai prieš Tarybą* (C-110/97, 63 punktą ir C-301/97, 64–68 ir 75 punktai).

18 — Šiame kontekste taip pat žr. 1990 m. vasario 21 d. Sprendimą *Wuldart ir kt. (C-267/88–C-285/88, Rink. p. I-435, 14 punktą)*; 1990 m. birželio 26 d. Sprendimą *Zardi (C-8/89, Rink. p. I-2515, 11 punktą)* ir 1996 m. birželio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *NAB Prancūzija ir kt. prieš Komisiją* (T-162/94, Rink. p. II-427, 70 punktą).

19 — Žr., pavyzdžiui, 1966 m. liepos 13 d. Sprendimą *Consten ir Grundig prieš Komisiją* (56/64 ir 58/64, Rink. p. 429, 501) ir 1998 m. liepos 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Thai Bicycle prieš Tarybą* (T-118/96, Rink. p. II-2991, 32 punktą ir minėtos nuorodos).

47. Akivaizdu, kad abiem atvejais pripažinimas, jog institucija turi diskreciją, reiškia teisminės kontrolės apribojimą. Jau minėta²⁰, kad Teisingumo Teismas pripažįsta, jog esant tokiai diskrecijai teismas turi patikrinti tik tai, ar buvo laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, ar faktai, kuriais grindžiamas atitinkamas sprendimas, atitinka tikrovę, ar nėra akivaizdžių vertinimo klaidų ir ar nebuvo piktnaudžiaujama įgaliojimais.

48. Kaip pažymėjo generalinis advokatas Poiars Maduro²¹, ribojimas nėra susijęs su teisminės kontrolės apimtimi: visais atvejais kontrolė yra susijusi su įvairiais EB 230 straipsnyje nurodytais trūkumais, t. y. kompetencijos trūkumu, esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimu, teisės normos pažeidimu ir piktnaudžiavimu įgaliojimais. Todėl yra ribojamas daugiau kontrolės *intensyvumas*, t. y. teismas, vertindamas taikomą teisę ir svarbias faktines aplinkybes, apsiriboja tik patikrinimu, ar nebuvo padaryta aiškių pažeidimų ir akivaizdžių klaidų.

49. Todėl manau, kad teisminės kontrolės intensyvumas priklauso nuo to, ar tai yra politinio, ar techninio pobūdžio diskrecija. Iš tiesų, net jei abiem atvejais ir yra akivaizdu, kad teismas tikrina tik tai, ar nebuvo padaryta „akivaizdžių klaidų“, atsižvelgdamas

į teismo praktiką, manau, kad tuo atveju, kai ginčijamas aktas yra priimtas institucijai įgyvendinant savo politinio pobūdžio diskreciją, teismo kontrolė yra mažiau išsami.

50. Kaip bebūtų, šių skirtingų argumentų visiškai pakanka konstatuoti, kad *Rica Foods* pirmasis apeliacinių skundų pagrindas yra nepagrįstas. Vadinas, pripažinimas, jog institucija turi diskreciją, niekaip nėra susijęs su tuo, ar aptariama nuostata yra išimtinio pobūdžio. Nagrinėjamoje byloje ši diskrecija yra politiniai sprendimai, kuriuos priimti sprendimo dėl UŠT 109 straipsnis pavedė institucijoms²². Beje, teismo praktikoje yra daug pavyzdžių, kai didelė diskrecija institucijoms buvo suteikta taikant nukrypti leidžiančias nuostatas, pavyzdžiui, EB 87 straipsnio 3 dalį²³, EB 81 straipsnio 3 dalį iki Reglamento (EB) Nr. 1/2003²⁴

22 — Šiame kontekste žr. minėtus sprendimus *Emesa Sugar* (53 punktas) ir *Nyderlandai prieš Tarybą* (C-110/97, 63 punktas ir C-301/97, 64–68 ir 75 punktai).

23 — Žr., pavyzdžiui, 1990 m. kovo 21 d. Sprendimą *Belgija prieš Komisiją* (C-142/87, Rink. p. I-959, 56 punktas); 1991 m. kovo 21 d. Sprendimą *Italija prieš Komisiją* (C-303/88, Rink. p. I-1433, 34 punktas) ir 1993 m. birželio 15 d. Sprendimą *Matrapriest Komisiją* (C-225/91, Rink. p. I-3203, 24 punktas).

24 — 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamentas dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1). Žr., pavyzdžiui, minėtą sprendimą *Consten ir Grundig prieš Komisiją* (Rink. p. 501) ir 1974 m. spalio 23 d. Sprendimą *Transocean Marine Paint prieš Komisiją* (17/74, Rink. p. 1063, 16 punktas).

20 — Šios išvados 43 punktas.

21 — Išvada byloje *Komisija prieš max.mobil* (C-141/02 P, dabar nagrinėjama Teisingumo Teisme, 77 ir 78 punktai).

įsigaliojimo arba EEB sutarties 108 straipsnio 3 dalį iki Mastrichto sutarties įsigaliojimo²⁵.

54. Pirmosios instancijos teismas atmetė šiuos argumentus dėl tokių priežasčių:

51. Atsižvelgdamas į šiuos argumentus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti pirmąjį apeliacinių skundų pagrindą kaip nepagrįstą.

„95 <...> Iš Komisijos pateiktų Europos Bendrijų statistikos tarnybos (Eurostatas) duomenų matyti, kad 1996 m. UŠT kilmės cukraus buvo importuota 2 251,1 tonos, o UŠT kilmės mišinių nebuvo importuota iš viso. (Nustatyta, kad) 2 251,1 tonos importuoto cukraus buvo cukrus, kuriam taikoma AKR-UŠT kilmės kumuliacija, (ir kad) 1996 m. į Bendriją nebuvo importuota cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija <...>

B — *Dėl antrojo apeliacinių skundų pagrindo, susijusio su ginčijamo importo pasekmių vertinimo klaidomis*

52. Nurodydama antrąjį apeliacinių skundų pagrindą *Rica Foods* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas ginčijamo importo pasekmes, padarė daug klaidų.

96 Iš Eurostato statistinių duomenų matyti, kad 1999 m. į Bendriją buvo importuota 35 791,8 tonos cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, o mišinių buvo importuota 12 420 tonų.

53. Pirmojoje instancijoje ji ginčijo daugelį Komisijos teiginių. Ji teigė, kad papildomas cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas nepadidintų cukraus pertekliaus Bendrijos rinkoje ir nesukeltų papildomų išlaidų Bendrijos biudžetui.

97 Taigi Komisija teisingai konstatavo <...>, kad 1996 m. UŠT kilmės cukraus (KN 1701) bei cukraus ir kakavos mišinių (KN 1806 10 30 ir 1806 10 90), kuriems taikomos EB-

25 — Žr. 1990 m. balandžio 4 d. Sprendimą *Gratkija prieš Komisiją* (C-111/88, C-112/88 ir C-20/89, Rink. p. I-1559, paskelbta santrauka, santraukos 1 punktas).

UŠT kilmės kumuliacijos taisyklės, į Bendriją nebuvo importuota iš viso, o 1999 m. – daugiau (kaip) 48 000 tonų (ir kad tai buvo) „labai stiprus padidėjimas“ <...>

me *Emesa Sugar* ((minėtas), 56 punktas), Bendrija pagal PPO susitarimus privalo tam tikrą kiekį cukraus importuoti iš trečiųjų šalių.

98 Ieškovės ginčija <...> teiginį <...>, kad cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas į Bendriją lemtų atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio eksportą, už kurį mokamos grąžinamosios išmokos <...>

99 Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas visų pirma konstatuoja, kad ieškovės pripažįsta, jog Bendrijos cukraus rinka yra perteklinė. A ir B cukraus, t. y. cukraus, kuris gali būti parduodamas Bendrijos rinkoje ir kurio eksportui yra teikiamos grąžinamosios išmokos, gamyba Bendrijos rinkoje jau viršija Bendrijoje suvartojamo cukraus kiekį <...>

101 Šiomis aplinkybėmis, jei Bendrijoje gaminamo cukraus kiekis nebus sumažintas, bet koks papildomas cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas padidins cukraus perteklių Bendrijos rinkoje ir sąlygos subsidijuojamo eksporto padidėjimą (žr. pirmiau 100 punkte minėto sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktą).

102 Todėl Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad Komisija visiškai teisingai galėjo pripažinti <...>, jog „bet koks cukraus importas į Bendriją lemia atitinkamo kiekio Bendrijos cukraus, kurio negalima parduoti šioje rinkoje, eksportą“ <...>

<...>

100 Be to, kaip pažymėjo Teisingumo Teismas savo 2000 m. vasario 8 d. Sprendi-

116 Galiausiai ieškovės pastebi, kad <...> cukraus iš UŠT importas neapsunkintų Bendrijos biudžeto. Iš tiesų, jei šis

importas lemtų atitinkamo kiekio Bendrijos cukraus eksportą, šiam eksportui teikiamas grąžinamasis išmokas finansuotų Europos cukraus iš cukrinių runkelių gamintojai, pasinaudodami finansavimo iš savo fondų sistema, taigi galiausiai Europos vartotojų sąskaita <...>

120 Net jei didelę Bendrijos cukraus eksporto dalį finansuoja Bendrijos cukraus pramonė, taigi ir vartotojas, Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad PPO susitarimai riboja subsidijuojamo eksporto kiekį, nesvarbu, kas galiausiai padengia šių subsidijų išlaidas, ir kad kiekvienas papildomas importas pablogina situaciją rinkoje, kuri jau yra perteklinė.

<...>

121 Iš viso to, kas išdėstyta pirmiau, darytina išvada (kad) (*Rica Foods*) pateikti argumentai negali būti priimti.“

118 Pirmosios instancijos teismas primena, kad ginčijamame reglamente nurodyti sunkumai yra stiprus cukraus ar mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo augimas, perteklius Bendrijos cukraus rinkoje, lemiantis subsidijuojamą eksportą, ir iš PPO susitarimų kylančios pareigos <...>

55. Antrąjį apeliacinių skundų pagrindą sudaro dvi dalys, kurias reikia išnagrinėti paėiliui²⁶.

119 Taigi dėl pertekliaus Bendrijos rinkoje UŠT kilmės importuotas cukrus pakeis Bendrijos cukrų, kuris, kad būtų išlaikyta bendro rinkų organizavimo pusiausvyrą, pats turės būti eksportuotas.

56. Pirmojoje dalyje *Rica Foods* pateikia keletą argumentų, norėdama įrodyti, kad, priešingai nei Pirmosios instancijos teismas konstatavo skundžiamo sprendimo 99–102 punktuose, cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas nepadidino cukraus pertekliaus Bendrijos rinkoje²⁷.

26 — Savo apeliaciniame skunde (31–35 punktai) *Rica Foods* pateikia ir trečiąjį reikalavimą, kuris bus aptartas nagrinėjant trečiąjį skundo pagrindą (žr. šios išvados 63–70 punktus).

27 — *Rica Foods* apeliacinis skundas (16–19 ir 24–26 punktai).

57. Dėl šio argumento reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką²⁸ Teisingumo Teismas neturi įgaliojimų nei faktams pripažinti, nei, iš principo, įrodymams, kuriais Pirmosios instancijos teismas rėmėsi šiems faktams nustatyti, nagrinėti. Jei šie įrodymai buvo gauti teisėtai ir buvo laikytasi bendrųjų teisės principų bei procesinių taisyklių, taikomų įrodymų naštos ir administravimo srityje, tik Pirmosios instancijos teismas gali vertinti tai, kokią reikšmę reikia suteikti jam pateiktiems elementams. Taigi, išskyrus atvejus, kai šie elementai yra iškreipti, šis vertinimas nėra teisės klausimas, kurį gali tikrinti Teisingumo Teismas.

58. Tačiau nagrinėjamoje byloje Pirmosios instancijos teismas, remdamasis bylos medžiaga, konstatavo, kad, atsižvelgiant į tai, jog cukraus gamyba Bendrijoje jau yra perteklinė, „bet koks papildomas cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas padidins cukraus perteklių Bendrijos rinkoje ir sąlygos subsidijuojamo eksporto padidėjimą“²⁹.

59. Šiomis aplinkybėmis pirmoji apeliacinių skundų pagrindo dalis yra akivaizdžiai nepriimtina. Iš tiesų, kadangi ieškovė neįrodė, –

o ir netvirtino, – kad Pirmosios instancijos teismas būtų iškreipęs jam pateiktus faktų ir įrodymų elementus, jo įvertinimas dėl cukraus pertekliaus Bendrijos rinkoje padidėjimo yra fakto įvertinimas, kuris negali būti ginčijamas šiais apeliaciniais skundais.

60. Antrojoje dalyje *Rica Foods* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas padarė klaidą, skundžiamo sprendimo 118–120 punktuose pripažindamas, jog cukraus, kuriam taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas sukels papildomų išlaidų Bendrijos biudžetui. Ji pažymi, kad A ir B cukraus eksportui teikiamas grąžinamasis išmokas visiškai finansuoja gamintojai, mokėdami įmokas, kurias jie atgauna iš vartotojų. Jeigu ginčijamas importas lemtų atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio eksportą, šis importas nepaveiktų Bendrijos biudžeto.

61. Šiame kontekste pakanka pažymėti, kad skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas nekonstatavo, jog ginčijamas importas sukels papildomų išlaidų Bendrijos biudžetui. Atvirkščiai, jis pažymėjo, kad dėl pertekliaus Bendrijos rinkoje ir PPO susitarimuose numatyto subsidijuojamo eksporto

28 — Kaip naujausius pavyzdžius žr. 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimą *T. Portprieš Komisiją* (C-122/01 P, Rink. p. I-4261, 27 punktas) ir 2004 m. liepos 9 d. Sprendimą *Fichtner prieš Komisiją* (C-116/03, nepaskelbta Rinkinyje, 33 punktas).

29 — Sprendimas *Rica Foods II* (101 punktas).

kiekio ribojimo kiekvienas papildomas cukraus importas pablogina situaciją rinkoje, „nesvarbu, kas galiausiai padengia šių eksporto subsidijų išlaidas“³⁰.

62. Vadinas, antrasis *Rica Foods* apeliacinių skundų pagrindas turi būti atmestas.

C — *Dėl trečiojo apeliacinių skundų pagrindo, susijusio su ginčijamų reglamentų iškreipimu*

63. Trečiajame skundų pagrindė minimi sprendimo *Rica Foods II* 107 ir 108 punktai. Pirmosios instancijos teismas juose pažymėjo:

„107 Ieškovės teigia, kad nei cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB–UŠT kilmės kumuliacija, importo į Bendriją padidėjimas, nei gamybos perteklius ar iš PPO susitarimų kylančios pareigos nėra sunkumai sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme, kurie galėtų pateisinti apsaugos priemonės priėmimą.

108 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad Komisija niekada netvirtino, jog kiekvienas iš jos nurodytų sunkumų atskirai galėtų pateisinti apsaugos priemonės priėmimą. Atvirkščiai, iš ginčijamų reglamentų matyti, kad Komisijos nurodyti sunkumai yra glaudžiai susiję. Iš tiesų, Komisijos teigimu, pertekliaus rinkoje pasekmė yra tai, kad kiekviena importuota papildoma tona lems eksporto subsidijų didėjimą, kuris savo ruožtu gali pažeisti PPO susitarimais numatytas ribas.“

64. *Rica Foods* šiuo klausimu teigia, kad šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas iškraipė ginčijamus reglamentus. Iš tiesų, priešingai nei pripažino Pirmosios instancijos teismas, ginčijamuose reglamentuose Komisija niekada nėra nustačiusi, kad sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje numatyti sunkumai nagrinėjamu atveju atsirado dėl trijų pirmiau minėtų elementų derinio, t. y. pertekliaus Bendrijos rinkoje, ginčijamo importo padidėjimo ir PPO susitarimais nustatytų ribų. Taigi Pirmosios instancijos teismas ginčijamų reglamentų motyvus pakeitė savo motyvais.

65. Reikia priminti, kad nors įgaliojimus vertinti, kokią reikšmę reikia suteikti jam

pateiktiems įrodymų elementams, turi tik Pirmosios instancijos teismas³¹, klausimas dėl šių elementų iškreipimo ar ginčijamo akto iškraipymo apeliaciniu skundu gali būti pateiktas patikrinti Teisingumo Teismui³². Skundų pagrindų, susijusių su ginčijamo akto iškraipymu, siekiama, kad būtų konstatuota, jog Pirmosios instancijos teismas pakeitė ginčijamo akto prasmę, turinį ar taikymo apimtį. Taigi aktas gali būti iškreiptas dėl to, kad buvo pakeistas akto turinys³³, nebuvo atsižvelgta į svarbiausius jo aspektus³⁴ arba nebuvo atsižvelgta į jo kontekstą³⁵.

66. Kadangi šis apeliacinių skundų pagrindas yra susijęs su ginčijamų reglamentų iškraipymu, pagal Teisingumo Teismo praktiką jis yra priimtinas, priešingai nei teigia Prancūzijos vyriausybė³⁶.

31 — Pirmiausia žr. 1994 m. birželio 1 d. Sprendimą *Komisija prieš Brazzelli Lualdi ir kt.* (C-136/92 P, Rink. p. I-1981, 66 punktas); 1998 m. gegužės 7 d. Sprendimą *Somaco prieš Komisiją* (C-401/96 P, Rink. p. I-2587, 54 punktas) ir 1998 m. gruodžio 17 d. Sprendimą *Daustahlgewebe prieš Komisiją* (C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 24 punktas).

32 — 1994 m. kovo 2 d. Sprendimas *Hilti prieš Komisiją* (C-53/92 P, Rink. p. I-667, 42 punktas); 1997 m. rugsėjo 16 d. Sprendimas *Blackspur DIY ir kt. prieš Tarybą ir Komisiją* (C-362/95 P, Rink. p. I-4775, 29 punktas); 1998 m. gegužės 28 d. Sprendimas *New Holland Ford prieš Komisiją* (C-8/95 P, Rink. p. I-3175, 26 punktas); minėtas sprendimas *Baustahlgewebe prieš Komisiją* (24 punktas); 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendimas *Lucaccioni prieš Komisiją* (C-257/98 P, Rink. p. I-5251, 45–47 punktai); 1997 m. spalio 6 d. Nutartis *AUIFFASS ir AKT prieš Komisiją* (C-55/97 P, Rink. p. I-5383, 25 punktas); 1997 m. spalio 16 d. Nutartis *Dintriadis prieš Audito Rūmus* (C-140/96 P, Rink. p. I-5635, 35 punktas) ir 2000 m. sausio 27 d. Nutartis *Prodevec prieš Komisiją* (C-341/98 P, nepaskelbta Rinkinyje, 28 punktas).

33 — Žr. 2000 m. sausio 27 d. Sprendimą *DIR International Filmir kt. prieš Komisiją* (C-164/98 P, Rink. p. I-447, 47 ir 48 punktai) ir 2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimą *Belgija prieš Komisiją* (C-197/99 P, Rink. p. I-8461, 67 punktas).

34 — Pirmiausia žr. 2001 m. balandžio 11 d. Nutartį *Komisija prieš Trenkel* (C-459/00 P(R), Rink. p. I-2823, 71 punktas).

35 — Pirmiausia žr. 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimą *Parlamentas prieš Samper* (C-277/01 P, Rink. p. I-3019, 40 punktas).

36 — Pareiškimas dėl įstojimo į bylą (11 punktas ir kt.).

67. Tačiau manau, kad šis apeliacinių skundų pagrindas yra akivaizdžiai nepagrįstas.

68. Iš tiesų, vien perskaičius ginčijamus reglamentus galima suprasti, kad nagrinėjamu atveju Komisija iš tikrųjų nustatė, jog sprendimo dėl UŠT 109 straipsnyje numatyti sunkumai nagrinėjamu atveju atsirado dėl trijų veiksnių derinio.

69. Juk konstatavusi, kad „labai stipriai padidėjo“ cukraus ir mišinių iš UŠT importas³⁷, Komisija nurodo, jog „pastaraisiais metais <...> rinka susidūrė su netikėtais sunkumais“³⁸. Ji paaiškina, kad „Bendrijos cukraus rinka <...> yra perteklinė (ir todėl) bet kokį cukraus į Bendriją importą pakeičia atitinkamo Bendrijos cukraus kiekio <...> eksportas“³⁹. Ji taip pat pažymi, kad „už šių cukrų yra mokamos gražinamosios išmokos <...> (tačiau) pagal PPO susitarimus eksporto, už kurį mokamos gražinamosios išmokos, kiekis yra mažinamas“⁴⁰. Iš to Komisija daro išvadą, kad „dėl kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuotų pajamų“⁴¹.

37 — Ginčijami reglamentai (pirma konstatuojamoji dalis).

38 — Ten pat (ketvirta konstatuojamoji dalis).

39 — Ten pat.

40 — Ten pat.

41 — Ginčijami reglamentai (penkta konstatuojamoji dalis).

70. Darytina išvada, kad Komisija iš tiesų nustatė, jog sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje numatyti sunkumai atsirado dėl kelių veiksnių derinio, t. y. ginčijamo importo padidėjimo, pertekliaus Bendrijos rinkoje ir iš PPO susitarimų kylančio eksporto gražinamųjų išmokų ribojimo. Todėl, priešingai nei teigia *Rica Foods*, šiuo požiūriu Pirmosios instancijos teismas neiškreipė ginčijamų reglamentų.

D — *Dėl ketvirtąjo apeliacinių skundų pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies aiškinimo klaidomis*

71. Nurodydama ketvirtąjį apeliacinių skundų pagrindą *Rica Foods* tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas, aiškindamas sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį, padarė daug klaidų.

72. Pirmojoje instancijoje ji teigė, kad Komisijos nurodyti veiksniai negalėjo būti laikomi sunkumais sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme, dėl kurių gali „pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje“.

73. Pirmosios instancijos teismas atmetė šiuos argumentus. Visų pirma dėl apie sunkumų sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme buvimo jis pažymėjo:

„108 <...> iš ginčijamų reglamentų matyti, kad Komisijos nurodyti sunkumai yra glaudžiai susiję. Iš tiesų, Komisijos teigimu, pertekliaus rinkoje pasekmė yra tai, kad kiekviena importuota papildoma tona lems eksporto subsidijų didėjimą, kuris savo ruožtu gali pažeisti PPO susitarimais numatytas ribas.

<...>

112 Dėl gamybos pertekliaus ir iš PPO susitarimų kylančių pareigų ieškovės teigia, kad, pirma, gamybos perteklius egzistuoja jau trisdešimt metų ir, antra, PPO susitarimai, kurie numato cukraus eksporto subsidijų ribas, buvo sudaryti 1994 metais. Taigi tai nebuvo sunkumai Sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

113 Pirmosios instancijos teismas primena, kad PPO susitarimais, pirmiausia – CXL sąrašu, buvo sumažintas cukraus eksporto, kuriam gali būti teikiamos subsidijos, kiekis. Jei 1995-1996 prekybos metais eksporto, kuriam galima teikti subsidijas, kiekis buvo 1 555 600 tonų, 2000–2001 prekybos metais šis kiekis buvo sumažintas iki 1 273 500 tonų.

nio 1 dalies prasme, tuo labiau kad dėl PPO susitarimuose numatytos ribos jau reikėjo smarkiai sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas 2000–2001 prekybos metams <...>“

114 Taigi dėl pertekliaus Bendrijos cukraus rinkoje bet koks papildomas cukraus importas į Bendriją lemia atitinkamo kiekio Bendrijos cukraus <...> eksportą. Vadinasi, cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo didėjimas gali sukelti sunkumų iš PPO susitarimų kylančių įsipareigojimų atžvilgiu.

74. Tuomet, pareikšdamas nuomonę apie pavojaus, kad gali „pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje“, buvimą, Pirmosios instancijos teismas pateikė tokius argumentus:

„123 Ieškovės teigia, kad veiklos pablogėjimas arba pavojus, kad ji gali pablogėti, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje, būtų tuomet, jei cukraus rinkoje kristų kainos ar radikaliai pablogėtų situacija cukraus sektoriuje, ir tai lemtų nuostolius, darbuotojų atleidimą ir t. t. Tačiau Europos cukraus pramonė buvo stipri. Cukraus kainos nemažėjo.

115 Net jei riba 2000–2001 prekybos metams buvo žinoma jau nuo 1994 m., o perteklius Bendrijos rinkoje egzistuoja jau keletą dešimtmečių, tai nereiškia, kad Komisija negalėjo pagrįstai konstatuoti, jog stiprus cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo augimas, atsižvelgiant į perteklių Bendrijos rinkoje, buvo sunkumas sprendimo dėl UŠT 109 straips-

124 Pirmosios instancijos teismas mano, kad aplinkybės, kuriomis remiasi ieškovės, įrodo, jog veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje pablogėjo ar galėjo pablogėti, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje. Tačiau ši situacija, kai reikia sumažinti Bendrijos gamintojų gamybos kvotas, yra būtina

ir taip atskleidžia, jog pablogėjo veikla Bendrijos sektoriuje. Iš tiesų toks sumažinimas daro tiesioginį poveikį Bendrijos gamintojų pajamoms.

sumažinimo yra ryšys. Tačiau jos nesutinka su ginčijamame reglamente nustatytu skaičiumi – 500 000 tonų.

125 Ieškovės ginčija būtinybę dėl PPO susitarimų iki 500 000 tonų sumažinti Bendrijos cukraus gamybos kvotas <...>

128 Iš 2000 m. rugsėjo 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2073/2000 dėl cukraus sektoriuje garantuojamo kiekio pagal gamybos kvotų režimą ir cukraus perdirbimo įmonių planuojamų didžiausių tiekimo poreikių pagal preferencinius importo susitarimus sumažinimo 2000–2001 prekybos metais (OL L 246, p. 38), matyti, kad Komisija 2000–2001 prekybos metais 478 277 tonomis sumažino A ir B cukraus gamybos kvotas <...>

126 Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas primena, kad Bendrijoje pagaminamo cukraus kiekis viršija Bendrijoje suvartojamo cukraus kiekį <...>. Be kita ko, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo sprendime *Emesa Sugar* (minėtas 56 punkte), Bendrija privalo „importuoti tam tikrą kiekį cukraus iš trečiųjų šalių pagal (PPO) sudarytus susitarimus“. Prie to dar reikia pridėti „cukranendrių cukraus iš AKR valstybių importą, kad būtų patenkinta ypatinga šio produkto paklausa“ ((minėto) sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktas).

129 Ieškovės taip pat teigia, kad cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo į Bendriją kiekis yra nedidelis, kai UŠT kilmės cukraus importas yra lyginamas su Bendrijoje pagaminamo cukraus kiekiu ir iš kai kurių trečiųjų šalių importuojamo cukraus kiekiu.

127 Ieškovės neginčija, kad tarp iš PPO susitarimų kylančių įsipareigojimų laikymosi ir ginčijamame reglamente paskelbto Bendrijos gamybos kvotų

130 (*Rica Foods*) skaičiavimais 1999 m. cukraus ir mišinių, kuriems taikoma AKR-UŠT ir EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas sudarė 0,320 % (KN kodas 1701) ir 0,102 % (KN kodas 1806)

Bendrijos produkcijos. 1999 m. produktų, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, buvo importuota 40 000 tonų, t. y. mažiau, nei viena AKR šalis, pavyzdžiui, Barbadas (49 300 tonų), per metus gali importuoti į Bendriją.

kilmės kumuliacija, importas sudarė apie 10 % ginčijamame reglamente paskelbto Bendrijos gamybos kvotų sumažinimo ir kad cukraus gamybos UŠT pajėgumai sudarė nuo 100 000 iki 150 000 tonų per metus <...>

- 131 Šis argumentas negali būti priimtas. Šiuo tikslu Pirmosios instancijos teismas primena, kad Komisija pagrįstai galėjo pripažinti, jog labai stiprus cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importo kiekio didėjimas, atsižvelgiant į ypatingą per teklinės Bendrijos cukraus rinkos kontekstą ir iš PPO susitarimų kylančius įsipareigojimus, buvo „sunkumų“ sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme sudedamoji dalis.
- 132 Atsižvelgiant į iš PPO susitarimų kylančius įsipareigojimus, kurie riboja eksporto subsidijas, galima pagrįstai konstatuoti, kad dėl „kiekvieno papildomo cukraus ir produktų, kurių sudėtyje yra didelis kiekis cukraus iš UŠT, importo, reikės dar labiau sumažinti Bendrijos gamintojų kvotas, taigi jie praras dar daugiau garantuotų pajamų“ <...>. Šiuo atžvilgiu Pirmosios instancijos teismas pažymi, kad ginčijamo reglamento priėmimo momentu cukraus ar mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas sudarė apie 10 % ginčijamame reglamente paskelbto Bendrijos gamybos kvotų sumažinimo ir kad cukraus gamybos UŠT pajėgumai sudarė nuo 100 000 iki 150 000 tonų per metus <...>
- 133 Teisingumo Teismas jau yra pripažinęs, kad Bendrijos gamybos sumažinimas dėl to, kad padidėja UŠT kilmės cukraus importas, „sutrikdo bendrą cukraus rinkų organizavimą <...> ir prieštarauja bendros žemės ūkio politikos tikslams“ ((minėto) sprendimo *Emesa Sugar* 56 punktas).
- 134 Šiame kontekste ginčijamuose reglamentuose Komisija pagrįstai galėjo pripažinti, jog padidėjęs UŠT kilmės cukraus importas kelia pavojų, kad bus labai sutrikdytas bendras cukraus rinkų organizavimas.“
75. Sprendime *Rica Foods III* Pirmosios instancijos teismas pridūrė, kad:
- „127 Ieškovės taip pat pažymi, kad A ir B cukraus gamybos kvotų sumažinimas nebūtinai lemia žemdirbių pajamų pra-

radimą. Juk jie galėtų nuspręsti auginti kitas kultūras.

128 Tačiau Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad nepaisant to, ar kitos kultūros galėtų būti tokios pat pelningos kaip cukraus kultūra, būtinybė smarkiai sumažinti A ir B cukraus gamybos kvotas pati savaime reiškia, kad veikla Bendrijos sektoriuje pablogėjo ar bent jau kilo pavojus, kad ji gali pablogėti, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje.“

76. Todėl Pirmosios instancijos teismas padarė išvadą, kad Komisija, nusprendusi, jog ginčijamo importo padidėjimas buvo sunkumai, dėl kurių „gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje“, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje, nepadarė jokių akivaizdžių vertinimo klaidų.

77. Nors šiuo požiūriu apeliaciniai skundai yra ypač painūs, galima laikyti, kad ketvirtąjį jų pagrindą sudaro keturios dalys, kurias išnagrinėsiu paėiliui.

78. Pirmojoje dalyje *Rica Foods* pažymi, kad Komisijos nurodyti skirtingi veiksniai – t. y. ginčijamo importo padidėjimas, Bendrijos gamybos perteklius ir eksporto grąžinamųjų išmokų ribojimas – buvo ne tik nuspėjami, bet tam tikru mastu ir Bendrijos teisės aktų leidėjo pageidaujami. Taigi pagal sprendimą dėl UŠT produktų importo didinimas buvo šiuo sprendimu numatyto komercinio bendradarbiavimo pagrindinis tikslas. Lygiai taip pat eksporto grąžinamųjų išmokų ribojimas, numatytas CXL sąraše, buvo Bendrijos teisės aktų leidėjo apgalvoto pasirinkimo rezultatas.

79. Be to, *Rica Foods* teigia, kad šie skirtingi veiksniai egzistavo jau sprendimo dėl UŠT priėmimo momentu ir bet kuriuo atveju – 1997 m. padaryto jo pakeitimo metu. Taigi perteklius Bendrijos cukraus rinkoje buvo jau nuo 1968 metų. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas negalėjo pripažinti šių veiksnių sunkumais, dėl kurių „gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje“, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje.

80. Mano nuomone, ši pirmoji dalis yra paremta neteisinga prielaida. Iš tiesų iš skundžiamų sprendimų aiškiai matyti, kad iki 1997 m. į Bendriją iš viso nebuvo importuojama cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija. Spen-

dimo *Rica Foods II* 110 punkte Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad 1996 m. aptariamam „importas iš viso nebuvo vykdomas, o 1999 m. jis siekė daugiau kaip 48 000 tonų“. Taigi klaidinga teigti – kaip tai daro apeliantė – jog Komisijos nurodyti sunkumai jau egzistavo sprendimo dėl UŠT priėmimo momentu, t. y. 1991 m., ar jo pakeitimo metu, t. y. 1997 metais.

pripažino sprendimo *Rica Foods III* 128 punkte, gamybos kvotų sumažinimas, kurį lemtų ginčijamas importas, visiškai nesumažintų Bendrijos gamintojų pajamų. Vienintelė kvotų sumažinimo pasekmė būtų tai, kad gamintojai imtų auginti kitą produktą ir naudotųsi kita garantuojama žemės ūkio sistema.

81. Dėl kai kurių iš šių veiksmų nuspėjamo ar pageidavimo darant prielaidą, kad tai būtų įrodyta⁴², – patys savaime jie negalėjo sutrukdyti Komisijai, o vėliau ir Pirmosios instancijos teismui, pripažinti, jog šie veiksniai buvo „sunkumai“ sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme. Iš tiesų pats faktas, kad į sprendimą dėl UŠT, kurio tikslas buvo plėtoti prekybą su UŠT, buvo įrašyta apsaugos nuostata, parodo, jog, nepaisant šios prekybos siekimo, vieną dieną ji galėjo būti pripažinta keliančia sunkumų ar pavojų, kad gali pablogėti veikla kuriame nors Bendrijos sektoriuje.

82. Antrojoje dalyje *Rica Foods* teigia, kad priešingai nei Pirmosios instancijos teismas

83. Šis argumentas taip pat turi būti atmes-tas. Apeliantė nepateikia jokių įrodymų, leidžiančių pripažinti, jog sumažinus gamybos kvotas Bendrijos gamintojai iš tiesų turėtų galimybę auginti kitas kultūras. Be kita ko, Komisija labai rimtai užginčijo šį teiginį⁴³.

84. Bet kuriuo atveju *Rica Foods* neįrodė, net neteigė, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą konstatuodamas, jog „nepaisant to, ar kitos kultūros galėtų būti tokios pat pelningos kaip cukraus kultūra, būtinybė smarkiai sumažinti A ir B cukraus gamybos kvotas *pati savaime* reiškia, kad veikla Bendrijos sektoriuje pablogėjo, ar bent jau kilo pavojus, kad ji gali pablogėti, kaip apibrėžta sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalyje“⁴⁴.

42 — Savo išvadoje minėtame sprendime *Emesa Sugar* generalinis advokatas Ruiz-Jarabo Colomer pažymėjo, kad sprendimo dėl UŠT priėmimo momentu kilmės kumuliacijos taisyklės taikymo pasekmės nebuvo nuspėjamos. Jo nuomone, iš tiesų „kilmės kumuliacijos mechanizmu sukurtą fikciją Taryba priėmė iš viso nesuvokdama – ir tikriausiai negalėdama suvokti – pasekmių, kurias ji galėtų sukelti“ (58 punktą).

43 — Žr. atsiliepimus bylose C-40/03 P (39 punktą) ir C-41/03 P (45 punktą).

44 — Sprendimas *Rica Foods III* (128 punktą, pažymėta mano).

85. Savo apeliacinių skundų pagrindo trečioje dalyje *Rica Foods* pažymi, kad ginčijamo importo kiekis buvo nedidelis, palyginti su Bendrijos gamybos kiekiu. 1999 m. cukraus, kuriam taikoma AKR-UŠT ir EB-UŠT kilmės kumuliacija, importas sudarė tik 0,320 % (KN kodas 1701) ir 0,102 % (KN kodas 1806) Bendrijos produkcijos. Todėl apeliante mano, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą konstatuodamas, jog tokie maži kiekiai galėjo būti sunkumai sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme.

portas į Bendriją sudarė atitinkamai 2 251,1 tonos ir 10 372,2 tonos⁴⁶.

87. 1999 m, kai buvo priimti ginčijami reglamentai, šis importas sudarė 51 969,5 tonos⁴⁷.

88. Šiomis aplinkybėmis nematyti, kad Pirmosios instancijos teismas būtų padaręs teisės klaidą. Iš tiesų, kai 2000 m. vasario mėn. Teisingumo Teismas konstatavo, kad maždaug 10 000 tonų cukraus importas sukėlė pavojų, jog bus sutrikdytas bendras cukraus rinkos organizavimas, logiška, kad 2002 m. lapkričio mėn. Pirmosios instancijos teismas pripažino, jog penkis kartus didesnis importas sukėlė sunkumų ir pavojų, kad pablogės tas pats bendras rinkos organizavimas.

86. Šiame kontekste reikia priminti, kad minėtame sprendime *Emesa Sugar* Teisingumo Teismas, pareikšdamas nuomonę dėl 3 000 tonų AKR-UŠT cukraus importo metinės kvotos patvirtinimo, konstatavo, jog „bet koks, *net minimalus Bendrijos produkcijos atžvilgiu* į Bendrijos rinką patenkantis cukraus kiekis įpareigotų jos institucijas padidinti subsidijas eksportui <...> arba sumažinti Europos gamintojų kvotas, o tai sutrikdytų bendrą cukraus rinkos organizavimą <...> ir prieštarautų bendros žemės ūkio politikos tikslams⁴⁵. Taip pat reikia priminti, kad 1996 ir 1997 m., kai buvo patvirtinta minėta kvota, UŠT cukraus im-

89. Galiausiai paskutinėje dalyje apeliante tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, sprendimo *Rica Foods II* 112–115 punktuose pripažindamas, jog UŠT cukraus importas 1999–2000 prekybos metais padarė įtaką Bendrijos įsipareigojimams, kylantiems iš CXL sąrašo. Atsižvelgdama į šiuo sąrašu numatytų ribų taikymo išsamias

46 — Eurostato pateikti statistiniai duomenys apie produktų, kurių kodai yra KN 1806 10 30, KN 1806 10 90 ir KN 1701, eksportą iš UŠT į Bendriją 1991–2000 m. (Ispanijos Karalystės pareiškimo dėl įstojimo į bylą 1 priedas).

47 — Ten pat.

45 — 56 punktas (pažymėta mano).

taisykles, *Rica Foods* mano, kad Bendrija turėjo pakankamai rezervo, kad 1999–2000 prekybos metais priimtų padidėjusį cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą.

E — *Dél penktojo apeliacinių skundų pagrindo, susijusio su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalies pažeidimu*

92. Penktuoju apeliacinių skundų pagrindu yra ginčijamas Pirmosios instancijos teismo pateiktas ginčijamų priemonių proporcingumo vertinimas.

90. Šiame kontekste pakanka pažymėti, kad sprendimo *Rica Foods II* 112–115 punktuose Pirmosios instancijos teismas nenagrinėjo, ar PPO susitarimais nustatytos ribos leistų priimti ginčijamą importą 1999–2000 prekybos metais. Atvirksčiai, jis nagrinėjo ieškovės argumentą, kad gamybos perteklius ir iš PPO susitarimų kylantys įsipareigojimai nebuvo sunkumai sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme, nes „gamybos perteklius egzistuoja jau trisdešimt metų“ ir „PPO susitarimai <...> buvo sudaryti 1994 metais“⁴⁸.

93. Pirmojoje instancijoje Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija, Reglamente Nr. 465/2000 apribodama cukraus ir mišinių, kuriems taikoma EB-UŠT kilmės kumuliacija, importą iki 3 340 tonų, o vėliau Reglamente Nr. 2081/2000 – iki 4 848 tonų, nepažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalyje nustatyto proporcingumo principo⁴⁹.

94. Savo penktajame apeliacinių skundų pagrindu *Rica Foods* teigia, kad šis vertinimas prieštarauja proporcingumo principui. Pirmosios instancijos teismo atžvilgiu ji pateikia du prieštaravimus.

91. Taigi, atsižvelgdamas į šiuos skirtingus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti visą ketvirtąjį apeliacinių skundų pagrindą.

95. Visų pirma ji mano, kad ginčijamuose reglamentuose Komisijos nustatytos ribos, t. y. 3 340 tonų ir 4 848 tonos, yra gerokai per mažos, palyginti su į Bendriją importuojamais UŠT cukraus kiekiais.

48 — 112 punktas. Iš tikrųjų Pirmosios instancijos teismas klausimą dėl PPO susitarimais paliktos veiksmų laisvės išnagrinėjo sprendimo *Rica Foods II* 135–139 punktuose. Tačiau net jei darytume prielaidą, kad *Rica Foods* apeliacinį skundą galima suprasti taip, kad jame nurodyti šie sprendimo *Rica Foods II* punktai, o ne 112–115 punktai, kurie yra tiesiogiai paminėti apeliaciniame skunde, aš manau, kad bet kurio atveju *Rica Foods* argumentai būtų nepagrįsti dėl priežasčių, kurias aš išdėščiau šios dienos savo išvadoje minėtose bylose *Nyderlandai prieš Komisiją* (C-26/00, C-180/00 ir C-452/00, 76–79 punktai).

49 — Žr. sprendimus *Rica Foods II* (157–197 punktai) ir *Rica Foods III* (142–177 punktai).

96. Mano nuomone, šis pirmasis prieštaravimas yra akivaizdžiai nepriimtinas.

Europos pertekliumi ar bet koku kitu Europos cukraus organizavimo elementu,

97. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką⁵⁰, remiantis EB 225 straipsniu, Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmąją pastraipą ir Teisingumo Teismo procedūros reglamento 112 straipsnio 1 dalies c punktu, apeliaciniame skunde turi būti tiksliai nurodyti sprendimo, kurį prašoma panaikinti, ginčijami elementai ir teisiniai argumentai, konkrečiai paremiantys šį prašymą.

— visiškai nepakankamas, kad suteiktų UŠT cukraus pramonei pagrįstą pagrindą ateičiai.“⁵¹

98. Nagrinėjamoje byloje *Rica Foods* apsiribojo tuo, kad savo apeliaciniuose skunduose pažymėjo, jog:

99. Taigi apeliantė konkrečiai nenurodo, kaip Pirmosios instancijos teismas pažeidė sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą proporcingumo principą.

„<...> (Komisija) ir Taryba įtikinamai ar suprantamai nepaaiškino <...>, dėl kokių interesų ir motyvų <...> reikėjo apriboti UŠT cukraus importą iki 1997 m. lygio, t. y. iki tokio kiekio, kuris yra:

100. Antra, *Rica Foods* teigia, kad į Bendriją importuoti UŠT cukraus kiekiai buvo tokie maži, kad negalėjo pateisinti ginčijamų kvotų patvirtinimo“⁵².

— visiškai nedidelis, palyginti su Europos gamyba, Europos importu ar eksportu,

101. Tačiau šis argumentas nėra susijęs su ginčijamų reglamentų proporcingumu. Jis yra susijęs su tuo, ar ginčijamas importas galėjo būti laikomas sunkumais sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies prasme,

50 — Kaip naujausius pavyzdžius žr. 2004 m. kovo 23 d. Sprendimą *Médiateur prieš Lamberts* (C-234/02 P, nepaskelbta Rinkinyje, 76 punktas) ir 2004 m. spalio 28 d. Nutarį *Komisija prieš CMA CGM ir kt.* (C-236/03 P, nepaskelbta Rinkinyje, 43 punktas).

51 — Apeliaciniai skundai bylose C-40/03 P (66 punktas) ir C-41/03 P (72 punktas).

52 — Apeliaciniai skundai bylose C-40/03 P (68 punktas) ir C-41/03 P (74 punktas).

pateisinančiais apsaugos priemonės priėmimą. Be kita ko, jis buvo išnagrinėtas analizuojant ketvirtąjį apeliacinių skundų pagrindą, susijusį su sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalies aiškinimo klaidomis⁵³.

tams, kurių kilmės šalis yra UŠT, nustatyti mažiau palankių sąlygų nei produktams, kurių kilmės šalis yra AKR šalys ar kitos trečiosios šalys <...>

102. Todėl siūlau Teisingumo Teismui atmesti penktąjį apeliacinių skundų pagrindą.

199 Visų pirma ieškovės teigia, kad Lomės konvencijos 213 straipsnis apskritai neleidžia cukraus atžvilgiu priimti apsaugos priemonių. Todėl ginčijamų reglamentų priėmimas pažeidė UŠT preferencinį statusą, kurį jos turi, palyginti su AKR šalimis.

F — *Dėl šeštojo apeliacinių skundų pagrindo, susijusio su UŠT preferencinio statuso pažeidimu*

103. Paskutiniu apeliacinių skundų pagrindu yra ginčijamas Pirmosios instancijos teismo pateiktas UŠT kilmės produktų preferencinio statuso vertinimas.

200 (*Rica Foods*) taip pat sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį lygina su kitomis apsaugos nuostatomis <...>. Ši ieškovė teigia, jog UŠT naudojantis aukščiausio lygio preferencija, Komisija turėtų vengti pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnio 1 dalį priimti apsaugos priemones dėl importo iš UŠT, kai nėra įvykdytos importo iš mažiau privilegijuotų trečiųjų šalių sąlygos tokioms priemonėmis priimti.

104. Šis vertinimas yra pateiktas taip⁵⁴:

„198 Ieškovės teigia, kad pagal EB 3 straipsnio 1 dalies s punktą ir EB sutarties ketvirtosios dalies nuostatas <...> Bendrijos institucijos privalo atsižvelgti į preferencijų hierarchijos principą. Pagal šį principą institucijos negali produk-

201 Antra, ieškovės pažymi, kad pagal Lomės konvencijos protokolą Nr. 8 Bendrija suteikė AKR šalims daugiau kaip 1,7 milijono tonų cukraus kvotą, kurį jos gali importuoti į Bendriją visiškai arba iš dalies atleidžiant nuo muitų ir už garantinę kainą. Komisija, apribodama

53 — Žr. šios išvados 85–88 punktus.

54 — Sprendimas *Rica Foods II*.

- UŠT kilmės cukraus importą pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos tvarką iki 3 340 tonų 7 mėnesiams, pažeidė principą, pagal kurį produktams, kurių kilmės šalis yra UŠT, negalima nustatyti mažiau palankių sąlygų nei produktams, kurių kilmės šalis yra AKR šalys ar kitos trečiosios šalys.
- 202 Pirmosios instancijos teismas primena, kad Bendrijos teismas, atlikdamas savo kontrolę, turi apsiriboti tik patikrinimu, ar Komisija, kuri nagrinėjama atveju turėjo didelę diskreciją, priimdama ginčijamus reglamentus nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos <...>
- 203 Net jei UŠT kilmės produktai pagal Sutarties ketvirtąją dalį turi preferencinį statusą, Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas jau yra konstatavę, kad sprendimo dėl UŠT 109 straipsnis, kuris leidžia Komisijai imtis apsaugos priemonių, pats savaime nepažeidžia jokio Sutarties ketvirtosios dalies principo <...>. Taigi vien dėl to, kad pagal sprendimo dėl UŠT 109 straipsnį buvo priimta apsaugos priemonė, negalima daryti išvados, jog buvo pažeistas UŠT kilmės produktų preferencinis statusas.
- 204 Dėl cukraus statuso Lomės konvencijoje Pirmosios instancijos teismas konstatuoja, kad prie šios konvencijos pridėtame protokole Nr. 8 Bendrija įsipareigojo AKR šalims pirkti cukrų už garantinę kainą ir per metus importuoti tam tikrą jo kiekį (1,7 milijono tonų). Šis importuojamas cukrus visiškai arba iš dalies atleidžiamas nuo muitų. Siekiant, kad ši garantija neliktų vien tuščias pažadas, Lomės konvencijos 213 straipsnyje yra nustatyta, kad apsaugos sąlyga (Lomės konvencijos 177 straipsnis) yra netaikoma pagal protokolą Nr. 8.
- 205 Atvirkščiai, pagal sprendimo dėl UŠT 101 straipsnio 1 dalį visi UŠT kilmės produktai, taigi iš principo ir cukrus, į Bendriją importuojami be importo muitų. Taigi UŠT kilmės cukrus, palyginti su AKR cukrumi, akivaizdžiai turi preferencinį statusą. Tai, kad Komisija patvirtino apsaugos priemonę – laikiną priemonę – šios situacijos nepakeičia. Šiame kontekste Pirmosios instancijos teismas taip pat pažymi, kad ginčijamas reglamentas yra skirtas tik cukrui ir mišiniams, importuojamiems pagal EB-UŠT kilmės kumuliacijos tvarką. Jis nenustato jokių apribojimų UŠT kilmės cukraus importui pagal įprastines kilmės taisykles, jei tokia produkcija egzistuoja.

- 206 Todėl argumentas, susijęs su UŠT kilmės cukraus preferenciniu statusu, palyginti su AKR valstybių kilmės cukrumi, turi būti atmestas.
- 207 Dėl tų pačių motyvų ieškovės neturėtų remtis argumentais, pagrįstais susitariamuose, kuriuos Bendrija sudarė su kai kuriomis trečiosiomis šalimis, numatytais apsaugos sąlygomis.
106. Kaip ir Komisija, manau, kad šis apeliacinių skundų pagrindas yra akivaizdžiai nepriimtinas.
107. Iš tiesų pirmiau cituotuose sprendimo *Rica Foods II* 198–210 punktuose Pirmosios instancijos teismas aiškiai išdėstė priežastis, dėl kurių, jo teigimu, dėl ginčijamų apsaugos priemonių AKR valstybės ir trečiosios šalys neatsidūrė pranašesnėje nei UŠT konkurencinėje padėtyje.
- 210 Atsižvelgiant į šiuos argumentus reikia konstatuoti, kad dėl ginčijamų reglamentų AKR valstybės ir trečiosios šalys neatsidūrė akivaizdžiai pranašesnėje nei UŠT konkurencinėje padėtyje.“
105. Savo paskutiniajame apeliacinių skundų pagrinde *Rica Foods* teigia, kad šis vertinimas pažeidžia UŠT kilmės produktų preferencinį statusą. Jos nuomone, Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į didelį iš apsaugos priemonių kylantį traktavimo skirtumą tarp produktų, kurių kilmės šalis yra UŠT, impor-
108. Tačiau savo apeliaciniuose skunduose *Rica Foods* nenurodo, kaip šiame kontekste Pirmosios instancijos teismo argumentuose galėjo būti padaryta teisės klaida. Apeliantė apsiriboja pakartojimu, kad „produktams iš UŠT dėl jų preferencinio statuso Bendrijoje yra suteikta privilegijuota padėtis“ ir kad „(ginčijamomis) apsaugos priemonėmis atsakovė <...> labai skirtingai traktavo importą iš AKR bei valstybių, turinčių palankiausią statusą <...>, ir (importą) iš UŠT“⁵⁵.

55 — Apeliaciniai skundai byloje C-40/03 P (88 punktas) ir C-41/03 P (99 punktas).

109. Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į šios apeliacinių skundų pagrindas turi būti at-
išvados 97 punkte minėtą teismo praktiką, mestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas.

V — Išvada

110. Atsižvelgdamas į visus pirmiau išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui atmesti apeliacinius skundus ir nurodyti apeliantei padengti bylinėjimosi išlaidas, išskyrus įstojusių į bylą šalių patirtas išlaidas, kaip nustatyta Teisingumo Teismo procedūros reglamento 69 ir 118 straipsniuose.